

Per a tot l'exposat **SOL·LICITA** :

Que es tinguin per presentat aquest escrit, se li doni el curs reglamentari i s'acceptin les següents al·legacions i en conseqüència que:

1. Que l'article 1.2 inclogui la referència a les ciutadanes.
2. A l'article 5, es faci esment dels béns públics i per tant el redactat quedi de la forma següent: "...i sota el principi de respecte a les altres persones i als **béns públics** i privats"
3. A l'article 11, es canviï l'expressió "en cap cas..." per "no es donarà autorització.... excepte en circumstàncies excepcionals".
4. Al punt 7 del mateix article la modificació del redactat quedaria com segueix: "...els drets fonamentals i els valors reconeguts per l'ordenament vigent".
5. Que al paràgraf 2 de l'article 13 s'afegeixi l'adjectiu "comercial" a la paraula "publicitat".
6. Que a l'article 13 es relacionin què s'entén com esdeveniments d'interès públics amb dret a ser difosos mitjançant publicitat relativa.
7. En l'article 17 que es defineixi de forma específica quins son els espais de la via pública expressament reservats per aquesta finalitat
8. En el punt 3 de l'article 19, proposem que s'especifiqui quina serà la intervenció de la Policia per evitar la mendicitat en el cas de que la Policia considerés que, "*no es possible o no consideren convenient*" l'actuació prevista.
9. La modificació a l'article 20, punt 4 de forma que quedi de la forma que segueix: "el propietari, en el moment de la recuperació, resta obligat a abonar les despeses que el dipòsit del bé hagi originat".
10. Que figurin en aquest apartat els motius pels quals es poden modificar les condicions de l'exercici de la llicència.
11. Que la classificació de les faltes es faci segons el criteri exposat en la part expositiva.
12. Que l'article 31.3.c especifiqui quina és l'amplada mínima que ha de tenir la zona lliure de pas a les terrasses.

Així ho demano a Sabadell a vuit de febrer de dos mil cinc

Nieves García Lasa

Regidora del Grup Municipal d'Entesa per Sabadell

5. L'article 13.2 prohibeix totalment la distribució de publicitat en mà. No especifica si aquest terme "publicitat" inclou també documents amb informació política o electoral o de convocatòria d'actes polítics o solidaris. Per tant es deixa oberta la porta a l'ambigüitat. El regulador municipal no pot ignorar que actualment els agents socials i polítics utilitzen el repartiment en mà com un dels mitjans d'expressió de les seves idees. Per tant no hauria de castigar un comportament que canalitza drets fonamentals com el de reunió, el d'expressió i el d'informació, reconeguts a la Constitució espanyola.
6. L'article 13.3 esmenta la propaganda incontrolada però deixant de forma indefinida quins són els esdeveniments d'interès públic.
7. L'article 17.1 regula el consum de begudes alcohòliques a la via pública. Resten però sense definir quins són els espais de la via pública als quals es pot consumir alcohol. Tot i que d'una interpretació sistemàtica del precepte juntament amb altres normes de l'ordenament es podrien inferir quins són aquests llocs, la seguretat jurídica de ciutadans i ciutadanes guanyaria si fos la mateixa ordenança la que els delimités.
8. L'article 19.3 aborda la mendicitat però sense que es concretin les actuacions que al respecte han de desenvolupar els agents de la policia municipal. La norma per tant queda molt ambigua.
9. A l'article 20.4 imposa una càrrega econòmica per la persona que pretengui recuperar un objecte trobat i dipositat per ella mateixa a l'oficina d'objectes perduts. Aquesta càrrega econòmica podria desmotivar el lliurament de l'objecte a l'oficina municipal.
10. A l'article 23 no s'especifica els motius pels quals es podrà modificar la llicència, fet que pot portar a la indefensió de la persona titular.
11. A l'article 47 es tipifiquen i classifiquen les infraccions. Considerem que la qualificació de la sanció s'ha de fer en relació als efectes de la falta; lleu o greu, segons la possibilitat de reparació. En aquest sentit, considerem, per exemple, més greus les conseqüències de: "Colpejar els arbres, trencar les branques, gravar o raspallar l'escorça", que no pas, realitzar pintades o consumir alcohol a la via pública.
12. L'article 31.3.c estableix que l'alineació de taules i cadires ha de seguir una línia lògica i ordenada i que ha de respectar una "zona lliure de pas". No especifica però què és una zona lliure de pas ni quina és la distància mínima entre cadires o taules.
13. No es preveu a l'Ordenança cap mena d'actuació o sanció pel llançament de burilles al terra. La brutícia al carrer està ocasionada en moltes ocasions per aquests objectes. Malauradament però, les papereres de la ciutat no estan preparades per a que els ciutadans i ciutadanes puguin apagar les seves cigarretes i, en conseqüència, no es donen les condicions per a sancionar als fumadors i fumadores per aquest comportament.

Il·lustríssim Senyor Manuel Bustos Garrido
Alcalde President de l'Ajuntament de Sabadell

Na Nieves García Lasa, Regidora del Grup Municipal de l'Entesa per Sabadell

EXPOSA:

- Que el Ple de l'Ajuntament de Sabadell va aprovar en la sessió celebrada el 22 de desembre de 2004 l'Ordenança municipal d'ocupació de les vies i espais públics de Sabadell que va ser publicada l'onze de gener del dos mil cinc al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona .
- Que un cop estudiat l'expedient i considerant que alguns aspectes del mateix són molt millorables presenta les següents **AL·LEGACIONS** en base als punts següents:
 1. L'article 1.2 utilitza un llenguatge sexista ja que exclou la paraula "ciutadanes"
 2. L'article 5 regula els principis generals que han de regular l'ús de les vies públiques. Per tant hauria de reflectir les pautes d'actuació que l'Ajuntament vol desenvolupar. Tot i això l'esmentat precepte ignora els béns públics com a mereixedors de protecció de l'Ordenança i parla només de béns privats.
 3. L'article 11.2 regula els grafitis i les pintades i impossibilita total i categòricament la possibilitat de que l'Ajuntament doni autorització per a practicar pintades a edificis públics i catalogats. Aquesta norma ignora la possibilitat de que es realitzi una pintura dins el marc d'una campanya educativa, o de l'activitat d'un centre docent i educatiu. Existeixen nombrosos exemples de murs d'escoles on s'hi han realitzat murals com a part del procés de formació dels alumnes com a ciutadans i ciutadanes. Aquest tipus d'activitat hauria de estar previst per la norma.
 4. En el mateix article 11.7 es parla de pintades de missatges que comportin "...connotacions que atemptin contra els valors i drets fonamentals de les persones (al·lusions al terrorisme, racisme, etc.)". Tot i estar d'acord amb el fons del precepte considerem que aquest és força indeterminat i, per tant, pot donar lloc a interpretacions subjectives. Considerem que s'ha de concretar més aquest paràgraf per tal d'evitar conceptes jurídics vagues i indeterminats en una norma d'aquesta importància.